

ulykkelig situation, højest, og jeg synes, det er flot af SF.

Men jeg synes bare, at SF måske også skulle have en lille smule respekt for den holdning, vi har, i stedet for at forfalde til platheder som f.eks., at det er vores ansvar, at serbiske flygtninge ikke kommer ud af flygtningelejrene. Lad mig sige det på en anden måde: Regeringspartierne, SF og Enhedslisten kan den dag i morgen fremsætte et forslag her i Folketinget om, at de folk får mulighed for at søge arbejde og får mulighed for at komme ud af lejrene, når ministeren nu ikke vil benytte de paragraffer, der giver mulighed for det. Det kan vi gøre den dag i morgen, og hvis regeringspartierne ikke kan finde ud af at fremsætte det forslag, vil vi gøre det, og så kan vi jo se, hvordan regeringspartierne forholder sig til det.

På trods af at vi har sagt det her i et halvt år, og på trods af at vi har sendt personlige breve til en række ordførere for at henlede opmærksomheden på, at vi havde et alvorligt problem, forstår jeg, at det ikke rigtig er gået op for de pågældende ordførere, at her er altså et eller andet, vi er nødt til at kigge på – medmindre man da ønsker, det hele skal strande. Derfor er vores holdning: Fint, lad os få sagen tilbage til Retsudvalget, lad os tage den diskussion, og lad os så én gang for alle få afklaret, at det ikke er Enhedslisten, som forhindrer, at de pågældende kommer ud af asylcentre. Det eneste, der kan forhindre det, er, hvis regeringen vil benytte lejligheden til en generel forringelse af dansk asyllovgivning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes faktisk, denne debat er ved at blive ganske principiel.

På et tidspunkt lå der ovre på indenrigsministerens skrivebord et forslag om en generel bestemmelse, der ikke blot vedrørte mennesker fra Restjugoslavien, og som skulle give mulighed for, at når folk ikke kunne sendes ud, kunne de komme ud af flygtningecentrene. Mig bekendt blev det forslag netop taget af bordet, fordi det var generelt, og fordi vi ikke skulle undergrave udlændingeloven som sådan, og det, der ligger på bordet nu, er et lovforslag, der retter sig mod de mennesker, som fik afslag.

Vi havde en frygtelig hurlumhej med, at Udenrigsministeriet skulle begynde at komme med nogle rigtige oplysninger. Vi havde en frygtelig hurlumhej hele sidste sommer, hvor vi

hele tiden var i tvivl om, hvorvidt Udenrigsministeriet egentlig vidste, hvad det havde mellem hænderne. Det korte af det lange var, at Udlændingestyrelsen gik i gang med at behandle sagerne, og det vrimlede med afslag. Men Flygtningenævnet har rent faktisk givet asyl til en række mennesker, og jeg mener, man med rette kan sammenligne dem med de mennesker, der fik afslag. De er omfattet af en tidsbegrænset periode på 3 år, de har fået midlertidig opholdstilladelse, og jeg er enig med hr. Søren Søndergaard i, at de burde have fået asyl med tilbagevirkende kraft.

Men sagen er den, at de mennesker, man logisk burde sammenligne dem med, har fået asyl på baggrund af de samme oplevelser som de mennesker, der fik afslag. Det handler om, hvorvidt deres papirer var rigtige, eller hvad ved jeg. Der er formentlig nogle konkrete begrundelser for, at nogle mennesker får afslag, og andre mennesker får asyl.

Min hovedindvending mod hr. Søren Søndergaard er, at ud over, at disse mennesker har brug for at komme ud af asylcentre og få et ordentlig liv, er der også problemer, hvis man ønsker at få genoptaget asylsagen. Der er konkrete problemer med Kosovoalbannere og muligheden for at vende tilbage i værdighed og for overhovedet at få et liv. Muligheden for at få genoptaget en sag er stort set ikke til stede, hvis grænserne pludselig åbnes. Det ved hr. Søren Søndergaard godt, og det er et af de store problemer, som jeg slet ikke kan forstå hr. Søren Søndergaard ikke bider mærke i. Vi brugte meget lang tid på at tale om bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Når man laver lovgivning, som vi gør her i Folketinget, består arbejdet i at skrive betænkningens bidrag, lytte til deputationer og læse bilag og alt muligt i udvalgene. Det består altså ikke i at skrive læserbreve til Politiken og B.T., selv om det er udmærket, at hr. Søren Søndergaard har været meget aktiv i den offentlige debat.

Hr. Søren Søndergaard spørger, hvad vi andre overhovedet har bidraget med. Vi har bl.a. bidraget ved at være aktive her på Folketingets talerstol. Det er herfra, man får at høre, hvad partierne mener, og det er ved at læse i betænkningerne, man får at vide, hvad partierne mener. Men ved at læse betænkningen til L 41 får man ikke noget som helst at vide om, hvad Enhedslisten mener. Kommende generationer